

30. neděle v mezidobí (2.Mojžíš 22,20-26)

Čteme dnes: Nesužuj přistěhovalce a neutiskuj ho. Sám jsi byl přistěhovalcem v Egyptské zemi. Ekumenická bible to slovo přistěhovalce také překládá jako cizinec nebo i host. Ten, kdo přišel z ciziny, přestěhoval se a neměl zatím občanská práva, která mají domácí obyvatelé, měl být hostem. Byl to ten, kdo potřeboval ochranu, pomoc, lásku, náklonnost.

Nás dnes asi napadne hned spíš význam migrant a s tím spojené velmi citlivé téma společnosti spojené s emocionálně vypjatými a politickými komentáři.

Ale jde i o jiné přistěhovalce, takové na denním pořádku. „Takový vesničan, naplavenina,“ slyšíme někdy s pohrdáním ve městě. „Takový městský panáček,“ slyšíme s pohrdáním na vsi. Včetně toho, co si za tím představujeme - že není k ničemu.

Může se jednat o přistěhovalce do rodiny - přivdala se snacha, přiznal se zeť, získali tchyni nebo tchána. Jak je to s tím utiskováním doopravdy?

Přistěhovalcem může být soused, spolupracovník, kdokoli, kdo podle našeho názoru ruší staré pořádky. A přece i on je Bohem milovaný, má právo na Boží ochranu, naši lásku. Nedá se pro každého udělat něco světoborného, ale na svatbě v Káně Maria jen prohodila před Ježíšem: -„Všimni si, už nemají víno.“ A začala tím řada divů.

Přistěhovalcem může být také ten, kdo přišel z nakaženého prostředí, kdo je asi pozitivní, tedy trochu nebezpečný. Ten tím víc přes všechnu potřebnou opatrnost potřebuje nezůstat bez pomoci. Sami jsme také přistěhovalci pro druhé. Jsme rádi, když naši lidé jinde dostanou práci, když s nimi jednájí jako s hosty.

Starozákonní příkaz Ježíš vyjádřil slovy. „Miluj svého bližního jako sám sebe.“ Máme tolik příležitostí přijmout „hosty“.

J. Bartoš